

26 februari 2023

God geeft en redt Mozes

Exodus 2:1-10

Thema: Een slaaf wordt prins

Doel

De kinderen leren dat God in moeilijke situaties soms een wonderlijke oplossing geeft

Toelichting

Israël zit in grote nood door dwangarbeid en geweld (zie 31 januari). Amram en Jochebed hebben Mozes gekregen. Heeft hij toekomst, nu farao alle jongens wil laten doden? Hoe kunnen ze hem redden en opvoeden? Ze hebben natuurlijk gehoopt dat Mozes bij hen kon blijven. Maar zoals vaker in de Bijbel, kijkt God anders tegen situaties aan dan de mensen die erbij betrokken zijn. God heeft Mozes nodig als leider van het volk. Doordat Mozes aan het paleis van farao komt krijgt hij een uitstekende opleiding en kan hij later een goede aanvoerder van Israël zijn.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Mozes gered

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen gewoon de geschiedenis: een pasgeboren, bedreigd jongetje dat door een prinses uit het water wordt gehaald. God zorgt goed voor Mozes. Hij heeft grote plannen met hem.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Een slaaf wordt prins

Richtlijnen: Heb jij er wel eens over gedroomd hoe het zou zijn om prins of prinses te zijn? Wonen in een groot huis met personeel en vaak op reis/vakantie naar het buitenland. Soms worden dromen werkelijkheid.

Amram en Jochebed hebben niet gedroomd dat hun Mozes prins zal worden, maar alleen dat hij mag blijven leven. Toch wordt hij prins. Hij krijgt een prima opleiding en heeft van alles meer dan genoeg. Een geweldig leven, maar niet bij zijn ouders thuis. Zou God er een bedoeling mee hebben, dat Mozes aan het Egyptische hof opgroeit? Dat hij geen slaaf is, maar prins?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Een rijzende ster

Richtlijnen: In de wereld van de prepubers zijn vele idolen. Uit het niets komt iemand plotseling in het centrum van de belangstelling te staan. Hij of zij levert een unieke sportprestatie, maakt een hit of is een poosje voortdurend in het nieuws. Zoiets lijkt bij Mozes ook te gebeuren. Van een kindje dat gedoemd is gedood te worden of in het gunstigste geval slaaf te zijn, wordt hij ontdekt door de dochter van de farao. Hij is opeens prins. Hoe zou dat zijn? Hoe zou Mozes daarmee omgaan? Want we weten dat een rijzende ster ook zomaar weer verdwenen kan zijn. We weten dat bij Mozes God aan het werk is? Hoe zou dat zijn bij 'idolen' van vandaag?

Extra bijbelgedeelte: Hebrëen 11:23-29

(We lezen dat Amram en Jochebed door het geloof in de HEER Mozes drie maanden verborgen hebben gehouden en zo beschermden tegen de farao)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Een echtpaar uit de nakomelingen van Jakob krijgt een zontje. Zijn moeder omzeilt op een bijzondere manier het gebod van de farao dat alle Hebreeuwse jongetjes na hun geboorte in de Nijl geworpen moeten worden (1:22). Ze legt hem in een biezen mandje in het water van de Nijl, waar hij gevonden wordt door een dochter van de farao, die het jongetje adopteert en de naam Mozes geeft.

Vers voor vers

- Vs. 1-2 Een man en een vrouw uit de stam Levi, volgens Exodus 6:19 Amram en Jochebed. Alleen de geboorte van het jongetje wordt genoemd, die van zijn oudere zus (Mirjam) niet. De ouders verbergen hun baby om te voorkomen dat Egyptenaren hem vinden en in de Nijl gooien.
- Vs. 3-4 Na drie maanden maakt Jochebed een mandje van papyrusstengels en maakt het waterdicht. Vervolgens legt ze het mandje tussen het riet langs de oever van de Nijl – wel volgens het gebod van de farao in het water, maar niet verdrongen. Mirjam staat op wacht.
- Vs. 5-6 Jochebed wist natuurlijk waar de dochter van de Farao zou gaan baden en had daar het mandje gelegd. De prinses ziet het mandje. Nadat een van haar slavinnen het opgehaald heeft, ziet ze het kindje en ... dat begint te huilen. En dan gebeurt er wat Jochebed gehoopt had: de prinses wordt in haar gevoelens geraakt en krijgt medelijden. Ze ziet direct dat dit geen Egyptisch, maar een Hebreeuws kind is – een jongetje afkomstig uit dat slavenvolk.
- Vs. 7-9 Mirjam heeft het gezien en komt in actie. Vervolgens doet ze wat haar moeder heeft opgedragen. En zo krijgt Jochebed haar zontje terug, gered uit het water en kan ze ongeveer drie jaar lang voor hem voor zorgen zonder vrees voor de verdrinkingsdood die farao bevolen had. Ongeveer drie jaar, want zolang gaven vrouwen hun kinderen borstvoeding. En natuurlijk kan Jochebed al die tijd de zegen van God over haar zontje uitspreken.
- Vs. 10 Dan brengt ze haar zontje naar de prinses. Die adopteert het en geeft hem de naam Mozes: ik heb hem uit het water getrokken.

Opmerkingen

Nergens wordt het gezegd, maar uit het hele verhaal blijkt, dat Jochebed erop vertrouwde dat God haar plan zou zegenen en dat haar zontje in leven zou blijven.

Er ligt een mooie ironie in dit verhaal. Een Egyptische prinses redt een Hebreeuws jongetje dat later leider van het volk Israël zal worden. Aan het hof van de farao krijgt hij de opvoeding die hem toerustte voor dat leiderschap. Hij is als het ware 'de mol' die de strijd zal aanbinden met een latere Farao.

Auteur: RB

Liederen

Psalm 105: 1, 2, 3 en 4

Lied 167: 1-6

Lied 358: 3

Lied 352

(=Gezang 345 LvdK)

Klein, klein kindje

Hemelhoog 58

Weet je dat de lente komt?

Hemelhoog 207

Diep, diep, diep als de zee

Hemelhoog 327

Kom aan boord

Hemelhoog 356

Waarom?

Hemelhoog 205

Alzo lief had God de wereld

Hemelhoog 104

Looft de HERE, alle gij volken

Hemelhoog 33

Auteur: PZ

Mozes gered

Van dit verhaal is een schetsbordverhaal gemaakt
 Dit is tekenen of schilderen terwijl je vertelt.
 Dit kan heel eenvoudig aan de hand van de volgende
 aanwijzingen.
 De kinderen vinden het prachtig!
 Natuurlijk kunt u het ook gewoon vertellen.

Benodigheden:

- een stuk behangpapier
- verschillende kleuren waterverf uit een tubetje/fles
- penselen.
- óf een tekenbord en verschillende kleuren krijtjes

Van tevoren een gedeelte van de tekening maken (zie voorbeeld 1)

Op voorbeeld 2 zie je wat je er bij tekent terwijl je vertelt; dit wordt in het verhaal aangegeven met de cursief gedrukte gedeelten tussen haakjes.

Je kunt zelf kijken welke kleuren je gebruikt. Zorg dat alles van tevoren klaarligt, dat je er goed bij kan en de kinderen het goed kunnen zien.

Sta er niet voor als je tekent, maar probeer wat aan de zijkant te staan.

De tekeningen zijn eenvoudig, het is immers een schetsbord verhaal.

Let erop dat je éérs het stukje erbij tekent en dán pas vertelt wat het is.

Vaak reageren de kinderen er al op als ze zien wat het wordt.

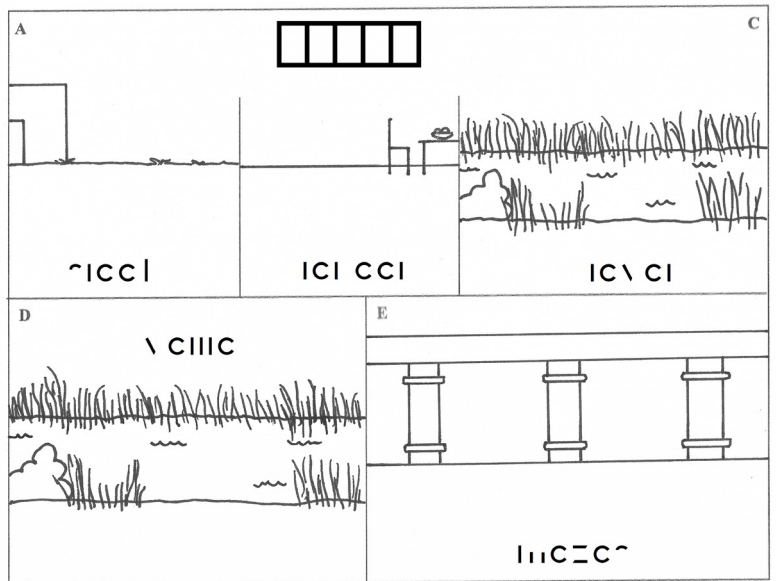
Je krijgt dan leuke interactie.

Het woord 'Gered' is gemaakt van zgn. 'ladderletters'. Van tevoren schilder/teken je een gele balk met daarin, met rode verf/krijt, de lijnen van de vakken. De ladderletters maak je tijdens het verhaal af met rode verf/krijt. Eventueel kun je met dunne potloodlijntjes van tevoren aangeven waar de strepen van de letters moeten komen.

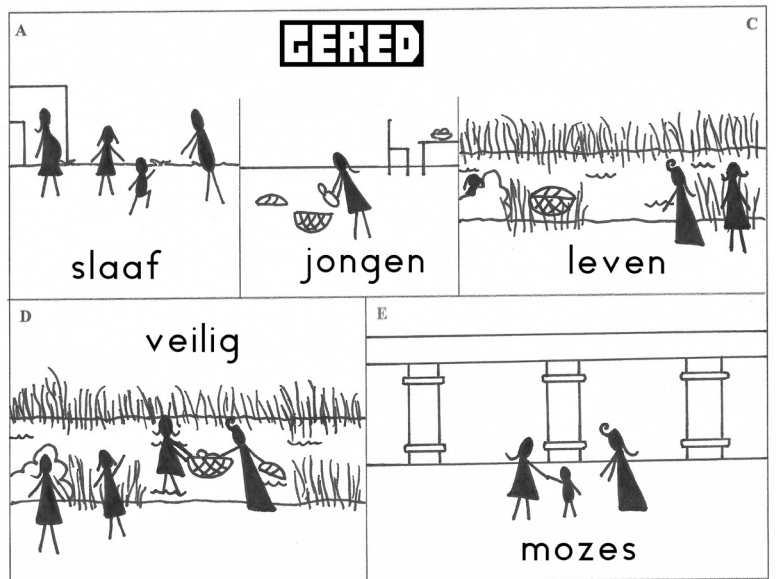
Gebruik 6 verschillende kleuren voor de personen uit dit verhaal.

Eén voor: Vader en Aäron, moeder, Mirjam, Mozes, prinses, slavin.

Voorbeeld 1

Voorbeeld 2

Inleiding

Kom even terug op het verhaal van vorige week. Dit was het eerste verhaal van het Paasproject. Laat de verbeelding zien die hier bij hoort. We gaan luisteren hoe het verhaal verder gaat.

A

De Israëlieten moeten nog steeds hard werken van die gemene Farao.
's Avonds als ze klaar zijn met hun werk kunnen ze naar de huisjes waar ze wonen.
In één van die huisjes woont een (*teken de vader*) papa. Hij is een (*maak het woord 'slaaf' af*) slaaf van Farao en moet elke dag heel hard werken. Soms wordt hij ook geslagen.
Het is niet fijn om slaaf te zijn.
Maar het is wel fijn om 's avonds weer naar huis te gaan. 'Daar komt papa!', (*teken Aäron*) de kleine Aäron rent naar buiten als hij papa aan ziet komen.
(*teken Mirjam*) De grote zus van Aäron, Mirjam, komt ook naar buiten lopen.
'Hoe gaat het met mama vandaag?', vraagt papa aan Mirjam.
'O, goed hoor,' zegt Mirjam, 'Haar buik wordt steeds dikker.'
(*teken moeder*) Mama komt lachend naar buiten.
In de buik van mama groeit een baby'tje.
Ze zijn erg blij dat er een baby'tje komt.
Maar..., ze hopen dat het een meisje zal zijn, want als het een jongetje is...!
Dan komen de soldaten van die gemene Farao om het mee te nemen en het te doden.

B

'Wèè, wèè'.
Het baby'tje wordt geboren en het is.....?
(*maak het woord 'jongen' af*) Een jongen....
Een lief klein babybroertje voor Mirjam en Aäron.
Wat zijn ze blij met dit kleine kindje, maar ook bang.
Ze willen niet dat de soldaten de baby vinden.
Ze verstoppden de baby in het huisje. Als hij huilt gaan ze er snel naar toe.
'Ssst, baby, niet huilen, sst. De soldaten mogen je niet horen.'
Maar de baby wordt groter, zijn stem wordt harder.
Als hij nu huilt kun je het buiten op de straat horen.
Mama begrijpt dat ze hun lieve jongetje niet langer kunnen verstoppden in hun huisje. Dan bedenkt ze een slim plan! (*teken moeder terwijl je verder vertelt*) Mama maakt van riet een mandje.
Ze maakt het goed dicht, zodat er geen gaatjes in zitten. (*teken het mandje*)
Ook maakt ze er een (*teken het deksel*) deksel voor.
Ze legt er een zachte doek in en neemt dan de (*teken de baby*) baby en legt hem in het mandje. Voorzichtig legt ze het deksel op het mandje.

C

Ze neemt het mandje met haar baby mee naar buiten. Samen met grote zus Mirjam loopt ze naar de rivier de Nijl.

Heel voorzichtig zet ze het (*teken het mandje*) mandje tussen het riet.
Nu lijkt het mandje net een klein bootje op het water. (*teken Mirjam*) Mirjam, de grote zus, verstopt zich achter de struiken om te zien wat er gaat gebeuren met haar lieve baby broertje.
Even later hoort Mirjam stemmen die praten en lachen. Voorzichtig gluurt ze tussen de struiken om te kijken wie er aan komt.
Ze schrikt, o nee! Daar komt (*teken de prinses*) de prinses, samen met haar (*teken de slavin*) slavinnen!
De prinses is de dochter van de gemene Farao.
Ze komt naar de rivier om een bad te nemen.
Wat zal er gebeuren!? Zal haar baby broertje blijven (*maak het woord 'leven' af*) leven?
Dan ziet de prinses het mandje.
'O, kijk eens, wat is dat?', zegt ze, 'Slavin, ga het eens voor mij halen!'

D

(*teken de slavin met het mandje zonder deksel als je verder vertelt*)
De slavin stapt in het water en haalt het mandje. Ze brengt het naar de (*teken de prinses*) prinses.
De prinses haalt het (*teken het deksel*) deksel van het mandje, en... 'wèè, wèè!', ziet een (*teken de baby*) klein huilend jongetje in het mandje liggen.
'Ach', zegt de prinses, 'Wat zielig, dit is een jongetje van de Israëlitische slaven. Wat is hij lief!'
Dan springt (*teken Mirjam*) Mirjam vanachter de struiken. 'Prinses, zal ik een Israëlitische vrouw zoeken die voor het kindje kan zorgen en het de borst kan geven, zodat het melk kan drinken?', vraagt ze.
'Ja, doe dat maar', zegt de prinses.
Mirjam rent snel weg en even later komt ze terug met... (*teken moeder*) haar eigen mama!
'Kun jij dit kindje drinken geven uit je borst?', vraagt de prinses.
'Ja, dat kan ik', zegt mama.
'Dan mag je hem mee naar huis nemen en voor hem zorgen. Ik zal je er ook nog geld voor geven.'
Wat zijn ze blij! Hun lieve kleine baby is (*maak het woord 'veilig' af*) veilig.
Wat een wonder is er gebeurd!
De soldaten kunnen hem geen kwaad meer doen!

E

Het kleine broertje van Mirjam en Aäron wordt groter. Als hij geen melk meer bij zijn mama drinkt moet hij naar het paleis.
(*teken mama*) Mama neemt (*teken Mozes*) hem mee en brengt hem naar de (*teken de prinses*) prinses. De prinses wordt nu zijn nieuwe moeder.
'Ik noem je (*maak het woord 'Mozes' af*) Mozes', zegt ze, 'Want dat betekent 'Uit het water gehaald'.
De kleine Mozes is nu een prins geworden.
Maar hij weet wel dat zijn echte papa en mama in het slavenhuisje wonen en dat hij bij het volk Israël hoort. God heeft Mozes (*maak het ladderwoord 'gered' af*) gered. Hij zorgt goed voor Mozes. Hij heeft grote plannen met hem.

Afsluiting

Neem de verbeelding van het Paasproject dat bij dit verhaal hoort.

Vertel de kinderen over dit gedeelte van het Paasproject.

Auteur: EZD

Een slaaf wordt prins

Inleiding

Droom jij er wel eens over hoe het zou zijn om prins of prinses te zijn? Droom je er wel eens over om in groot paleis te wonen? Met personeel, mensen die je bedienen, die spullen voor je klaarleggen of opruimen? En dat je met jullie eigen vliegtuig of boot op reis gaan? Soms worden dromen waar, maar de droom dat je een prins of prinses wordt, zal waarschijnlijk geen werkelijkheid worden. In het verhaal van vandaag wordt een gewone jongen een prins. Niet omdat zijn ouders daarover gedroomd hebben, maar omdat het er past in het plan dat God heeft met zijn volk en deze gewone jongen.

Bijbelverhaal

'Mirjam... Aäron... Kom eens snel! Jullie moet dat spel met het lied gaan doen. Snel, ik hoor de soldaten door de straten lopen. En zing maar lekker hard!' Moeder Jochebed gaat in een donker hoekje van de kamer zitten met de kleine baby dicht tegen zich aan gedrukt. Mirjam en Aäron zingen en springen door de kamer. De geluiden die de baby maakt zijn niet meer te horen. Af en toe kijken ze even door het kleine raampje van hun huisje naar buiten. Daar lopen de soldaten van de farao. Ze luisteren of ze baby's horen huilen, soms maken ze met veel geweld de deur van een huis open. De baby's die ze vinden, nemen ze mee. De moeders en vaders laten ze dan huilend achter. Mirjam en Aäron weten dat dit ook met hun kleine broertje kan gebeuren. En daarom zingen en springen ze. Moeder Jochebed probeert de baby stil te houden, maar dat is niet altijd even gemakkelijk. Een kleine baby huilt nu eenmaal als het honger heeft of als het buikkrimp heeft. Maar ook vandaag lukt het, de soldaten lopen hun huisje voorbij. Maar hoe lang gaat het nog lukken om de kleine baby te verbergen? Wanneer zullen de soldaten van de farao hem ontdekken? 'Dank je wel, Mirjam en Aäron, het gevaar is weer voorbij, gaan jullie maar weer lekker spelen,' zegt moeder Jochebed. Zelf blijft ze nog even in het donkere hoekje van de kamer zitten.

'Amram, we moeten even praten,' zegt Jochebed die avond tegen haar man. 'Vandaag waren de soldaten er weer. Gelukkig waren Mirjam en Aäron thuis, ze hebben hard gezongen. Dus de soldaten hebben de kleine baby niet gehoord en ontdekt. Maar zo gaat het niet langer. Er komt een dag dat ze hem wel zullen ontdekken. Dan zullen ze hem meenemen en in de rivier de Nijl gooien. Wat moeten we toch doen Amram?' Haar man kijkt haar verdrietig aan en zegt: 'Ik weet het niet, Jochebed. Ik was vandaag weer aan het werk en het lijkt wel alsof de farao steeds strenger wordt. Ik hoorde van Abel dat hun kleine zoontje is ontdekt en is meegenomen door de soldaten. Zijn vrouw en hij zijn er zo verdrietig van.' Jochebed slaat verschrikt haar handen voor haar gezicht. 'O wat een verdrietig nieuws,' fluistert ze zacht. 'We moeten een plan bedenken Amram. Als hij nu bij Egyptische mensen zou wonen, dan zou hij gewoon kunnen opgroeien.' 'Ja,'

zegt Amram, 'Maar ik ken geen Egyptenaren die een Hebreeuws jongetje in hun huis willen laten wonen, ken jij die wel?' Jochebed zucht en zegt: 'Nee, die ken ik ook niet. Maar stel dat iemand ons zoontje vindt...' Amram en Jochebed kijken elkaar verdrietig aan. 'Stel nou... dan zou hij niet meer bij ons wonen, maar hij zou in ieder geval blijven leven. Dat is het allerbelangrijkste!' 'Kom,' zegt Amram, 'we gaan slapen, morgen praten we er verder over.'

De volgende morgen roept Jochebed Mirjam. 'Mirjam, haal jij eens wat papyrusstengels, ik ga een mand vlechten van het riet.' Mirjam gaat op pad en als ze terugkomt, begint Jochebed meteen. 'Wat gaat u maken, mama?' vraagt Mirjam en ze kijkt naar de manden in de kast, ze zijn allemaal nog mooi en goed. Er is geen nieuwe mand nodig. Maar Jochebed zegt niets. 's Avonds is de mand klaar. Jochebed smeert er pek en teer op zodat de mand waterdicht is. Dan zoekt ze wat zachte doeken op en legt die in de mand. Als Amram thuiskomt, laat ze hem de mand zien en met tranen in haar ogen zegt ze: 'Amram, deze mand ga ik morgen naar de rivier brengen. Onze kleine babyjongen leg ik erin. Ik hoop dat iemand hem zal vinden en voor hem zal zorgen.' Ook Amram heeft tranen in zijn ogen, hij knikt naar zijn vrouw en neemt de kleine baby voor de laatste keer in zijn armen.

'Mirjam, ga je mee?', vraagt Jochebed de volgende ochtend. 'Neem jij de nieuwe mand mee, dan draag ik je broertje.' En dan gaan Jochebed en Mirjam op weg naar de rivier de Nijl. 'Mam, wat gaat er gebeuren?', vraagt Mirjam zacht. 'We gaan het mandje bij de rivier zetten, dan leg ik de kleine baby erin en dan gaat hij op reis.' Mirjam is stil en denkt na over wat haar moeder zojuist heeft gezegd. Als ze bij de rivier de Nijl zijn, stappen ze tussen het riet het water in. Mirjam zet de mand op het water, het blijft goed drijven. Dan geeft Jochebed haar baby een kus en legt hem voorzichtig in de mand. Ze geeft de mand een klein zetje en langzaam drijft de mand met de kleine jongen een stukje verder. Tranen lopen over de wangen van Jochebed. 'Mam,' zegt Mirjam, 'ik zal kijken wat er met hem gebeurt, ik blijf in het riet en zal hem volgen.' 'Dat is fijn Mirjam,' zegt Jochebed. En zelf gaat ze snel naar huis terug.

Langzaam drijft het mandje met het jongetje op de rivier de Nijl. In het riet verborgen loopt Mirjam met hem mee. Na een poosje hoort ze plotseling gelach en stemmen die vrolijk met elkaar praten. Nieuwsgierig kijkt ze tussen de rietstengels door. Ze ziet meisjes die zich aan het wassen zijn. Plotseling houdt een van de meisjes haar hand omhoog en zegt: 'Stil eens, luister eens? Wat hoor ik toch?' Nu hoort Mirjam het ook en ze weet gelijk wat het is, het is haar broertje die huilt. Een van de meisjes gaat een stukje verder de rivier in en komt al snel terug met de mand. 'Maak eens open en laat eens zien wat het is!' Voorzichtig haalt het meisje een baby uit de mand.

'Ohh, kijk nu toch eens! Wat een mooie baby! Ik wil hem houden!' Mirjam kijkt nog eens goed naar het meisje dat dit zegt en dan herkent ze haar: het is de dochter van de farao, het is de prinses! Zal dit wel goed aflopen voor haar broertje? 'Maar prinses,' zegt een ander meisje, 'kunt u wel voor hem zorgen? Hij heeft een moeder nodig die hem te drinken kan geven en dat kunt u niet.' De prinses kijkt een beetje beteuterd en zegt dan: 'Ik zal iemand zoeken die hem te drinken kan geven, maar ik wil hem in ieder geval houden!' En dan springt Mirjam plotseling uit het riet tevoorschijn. Ze zegt: 'Prinses, ik hoorde wat u net zei. Ik ken een vrouw die een baby kan verzorgen en het te eten kan geven.' 'Prima,' zegt de prinses, 'haal haar op en ik zal afspraken met haar maken.'

Zo snel ze kan rent Mirjam naar huis. Als ze het huis binnenrent roept ze: 'Mama, mama! U moet meekomen! De prinses heeft de mand gevonden en ze wil hem houden. Maar ze zoekt iemand die voor een baby kan zorgen en hem te drinken kan geven. En toen sprong ik uit het riet en vertelde dat ik wel iemand ken. En toen moest ik u gaan halen. Mam, kom snel mee! Dan kunt u weer voor de baby zorgen!' Jochebed kijkt haar dochter verbaasd aan. Ze heeft nog tranen in haar ogen van het verdriet van deze morgen. En nu... zal het dan toch goed komen? Snel gaat ze met Mirjam mee naar de rivier. Daar staat de prinses nog steeds met de kleine baby in haar armen. Zodra ze Mirjam ziet, zegt ze: 'Is dit de vrouw die de baby kan voeden?' Mirjam knikt en Jochebed doet een stapje dichterbij de prinses. De prinses zegt: 'Deze baby heb ik uit het water gehaald, daarom noem ik hem Mozes. U mag voor hem zorgen totdat hij oud genoeg is om bij mij in het paleis te komen wonen.' Jochebed knikt en neemt de kleine Mozes in haar armen. Samen met Mirjam gaat ze terug naar huis. 's Avonds hebben ze een bijzonder verhaal te vertellen aan Amram en Aäron. En voortaan hoeven ze niet bang meer te zijn voor de soldaten, want de kleine baby mag blijven leven! Zo gaan er een aantal jaren voorbij en als hij groot geworden is, brengt Jochebed hem naar het paleis om bij de prinses te wonen. De prinses leert hem veel over hoe je een prins moet zijn.

Even verder denken en praten

- Mozes krijgt een opleiding in het paleis, wat zal hij daar allemaal leren?
- Zou de Here God er een bedoeling mee hebben dat Mozes in het paleis opgroeit en dat hij geen slaaf is, maar een prins?
- Weet jij misschien al welke taak Mozes later van de Here God krijgt? Wat moet je daarvoor kunnen? En zou hij daar iets van geleerd hebben in het paleis?

Gebed

Trouwe God, U heeft een plan met het leven van Mozes. U heeft hem gered van de dood. Dank U wel dat U zo dicht bij mensen wilt zijn en hen wilt redden. Wilt U dicht bij ons zijn, wilt U het plan voor ons leven duidelijk maken. Amen.

Samen zingen

God heeft een plan met je leven: <https://www.youtube.com/watch?v=ZN034PuKBTY>

Auteur: JvdM

Een rijzende ster

Inleiding

Wie weet het nog, hoe het allemaal gegaan is, hoe is het volk Israël in Egypte terecht gekomen? Het is een lang verhaal geweest. Het begon met Abraham en het eindigde met diens achterkleinzoon, Jozef. Hij heeft ervoor gezorgd dat het volk naar Egypte kon komen om zo te ontsnappen aan een hongersnood. Nu is het volk al eeuwenlang in Egypte, maar het gaat niet goed, integendeel. De Israëlieten moeten werken voor de Egyptenaren, als slaven. Een slaaf is iemand die moet werken, maar er niet voor betaald krijgt. Hoogstens eten en drinken, dat is het wel zo'n beetje.

Maar het is nog erger aan het worden. De Farao, de leider van het Egyptische land, wil het volk Israël nog meer moeilijkheden bezorgen. Hij wil namelijk dat alle jongetjes die worden geboren, meteen na de geboorte worden omgebracht! Zo heeft het volk geen toekomst, omdat er geen zoons opgroeien. Het volk zal langzaam uitsterven.

Iets heel anders: er zijn televisieshows waar mensen proberen beroemd te worden, doordat ze (denken) dat ze goed kunnen zingen of een ander talent hebben. Wie kan hier een voorbeeld van noemen? Soms hebben mensen van wie je het niet verwacht een talent, of anderen zetten zichzelf juist voor gek. Opeens praat iedereen over hen en zijn ze bekend. Ze worden sterren!

Bijbelgedeelte

Nu weer terug naar deze geschiedenis. De Israëlieten zitten in alle opzichten klem, ze kunnen niet weg, ze zitten vast aan slavernij en hun zoons mogen niet opgroeien. Dan wordt er toch weer een jongen geboren, de zoon van Amram en Jochebed. Ze weten welk lot hun zoon te wachten staat als de Egyptenaren weten dat hij geboren is. Daarom wordt hij drie maanden verborgen. Maar zoals jullie weten, is het niet gemakkelijk om een kindje dat steeds groter wordt, te blijven verbergen. Het gaat harder huilen, het wil gaan rollen en kruipen.

Dan bedenkt Jochebed een list. Zoals wel vaker gebeurt in de Bijbel. Op zichzelf is het ook niet verkeerd om een list te bedenken, zolang het maar voor een goed doel is. Feitelijk moeten de pasgeboren jongetjes in de rivier de Nijl worden gegooid. Dit is wat Jochebed met haar zoon ook gaat doen, maar hij wordt gered in een waterdicht mandje, het bekende 'biezen mandje'. Voor wie niet (precies) weet wat dit is: het is een gevlochten mand, ofwel een kistje dat blijft drijven. Het is een gok, een grote gok, het is heel gewaagd. Maar als ze dit niet doet, dan is het zeker dat het kindje niet zal blijven leven.

Ze zet het tussen het riet. Het jochie is niet overgeleverd aan het toeval, zijn zus Mirjam blijft in de buurt spelen, zo onopvallend mogelijk. Het is heel wat als een moeder haar kind zo moet achterlaten! Maar Jochebed weet dat de Egyptische prinses zich op een bepaalde tijd en plaats gaat wassen in de rivier. Dat was toen zo en in veel landen is het nog steeds zo. Geen badkamer in het huis, maar wassen in het openbaar.

En zo gaat het inderdaad, de prinses ontdekt het kistje, maakt het open. Zoals het vaak gebeurt als mensen zo'n kindje zien, is ze helemaal verkocht. Ze weet dat het een Hebreeuws kind is, maar ze kan het niet over haar hart verkrijgen om het aan zijn lot over te laten. Een kind is zo vertederend, dat is maar goed ook. Een kind roept het beste in je op. Er is ook niet voor niets zoveel verontwaardiging als iemand een kind iets aandoet.

De prinses wil het kind graag houden, maar ze moet iemand hebben die de baby kan voeden. Flesvoeding was er nog niet. Gelukkig heeft zijn zus Mirjam alles in de gaten gehouden en zo wordt het kind herenigd met zijn eigen moeder. Tot hij een peuter was is hij bij haar gebleven en daarna overhandigd aan de Egyptische prinses. Ze noemt hem 'Mozes', dat betekent: 'ik heb hem uit het water getrokken. Zo wordt een jongen die eigenlijk in de rivier had moeten verdrinken, of als hij toch was opgegroeid een slaaf geworden zou zijn, een prins. Alsof een gewoon iemand een idool wordt, een ster, een beroemdheid, terwijl je het helemaal niet zou verwachten.

Het bijzondere uit deze geschiedenis is dat de moeder van Mozes, Jochebed, zo'n rotsvast vertrouwen heeft op God. Hoewel dit niet of nauwelijks wordt genoemd, is het zo duidelijk. Zo werkt God in het leven van gewone mensen.

Hoewel het volk Israël nog steeds in Egypte verblijft en de mensen als slaaf moeten werken, is het begin van de bevrijding gebonden. Het duurt natuurlijk nog vele jaren, tot Mozes volwassen is geworden. Maar er gloort een beetje licht in de donkere situatie van het volk Israël. Mozes zal later optreden als 'de mol' in de strijd tegen de Farao.

Deze geschiedenis uit het Oude Testament komt weer terug in het Nieuwe Testament, in de brief aan de Hebreëën. Het gaat om het elfde hoofdstuk, het 23ste vers: 'Door het geloof in de HEER hebben ze Mozes drie maanden geborgen gehouden en beschermd tegen de Farao'. God werkt door mensen heen, eenvoudige mensen zoals Amram en Jochebed, later door Mozes. Zo ontdek je dat een bekend verhaal uit de Bijbel altijd weer nieuwe dingen laat zien.

Auteur: EvD